

گفتگو با «محمد صالح میرزایی» خلبان جوان کشور:

خلبانان مابہترین هستند

قضیه دنیایی از اتفاقات است که می‌توان گفت مهم‌ترین و عامل آن وجود مدیران نالایق می‌باشد که اصلاً برای پرسنلشان ارزشی قایل نیستند و این حرفه را اصلاً نمی‌شناسند و هیچگونه آگاهی‌ای نسبت به آن ندارند اما مردم فکر می‌کنند مقصر خلبان بوده و به آن‌ها موقع سقوط دشنام می‌دهند.

وقتی یک هواپیما دچار سانحه می‌شود بین ۶ ماه تا یک سال حتی بیشتر زمان می‌برد که علت دقیقش را بخوانند بگویند تازه آن علت هم هیچ وقت صددرصد نخواهد بود و چون آن خلبان زنده نیست که از خودش دفاع کند متهمی بهتر از آن پیدا نمی‌کنند و قبل از این که بازرسی و بازرسی و بررسی بشود حکمش صادر می‌شود و خلبان بینوا مقصر شناخته می‌شود. کلاً عوامل بروز یک سانحه به نظر من عوامل انسانی و تکنیکالی و سیستمی است که اینها از هم جدایی ناپذیر است که از همه مهمتر آن مدیران نالایق می‌باشد.

*** این که می‌گویند خلبانان ما در دنیا تک هستند و نظیر ندارند درست است؟**

****** خب خلبانان ایرانی از قدیم الایام که وارد این سیستم شدند خلبانانی حرفه‌ای بودند و هستند و این به خاطر هوش بالا و پشتکار زیاد آنهاست. خلبانان ما با کمترین امکانات و شرایط خیلی خاص، در سطح دنیا بهترین و زنده‌ترین هستند و این به خاطر زحمات و سختی‌های زیادی است که آنها تحمل می‌کنند. ببینید شما وقتی کاری را به سختی بخواهید انجام بدهید طبیعتاً مثل فولاد آبدیده می‌شوید خیلی از جاهای دنیا خودشان می‌گویند خلبانان ایرانی هم جسور هستند و هم شجاع. چون هیچ آدم عاقلی با این وضعیت ناوگان ما هر روز جانش را کف دستش نمی‌گیرد و ما داریم این کار را می‌کنیم.

*** از ۱۰۰ چه امتیازی به خودتان می‌دهید؟**

****** اگر حمل بر خود پسندی نشود فکر می‌کنم با شرایط موجود که توانستم تا الان در این سیستم پر از انتقاد تاب بیاورم. امتیاز ۹۰ را به خود می‌دهم به هر حال هر کس کامل نیست به این جهت نمی‌توانم امتیاز ۱۰۰ را به خودم بدهم.

*** برای رفتن به آن سوی آبها پیشنهاد داشتید؟**

****** همه جای دنیا خیلی دوست دارند خلبانان ایرانی را داشته باشند آن هم به خاطر توانایی‌هایشان. در مورد خود نمی‌شود گفت که پیشنهاد مستقیم داشتم ولی به خاطر سفرهایی که به خارج از کشور داشتم به من گفته شده اگر تمایل داشته باشید و شرایط مهیا باشد و مدارکتان را تبدیل کنید در آمریکا شرایط کاری برایتان آماده است و ما خوشحال می‌شویم.

*** از آرزوهایتان برایمان بگویید.**

****** هر آدمی آرزوهایی دارد چه مادی و چه معنوی، اجازه بدهید خیلی راجع بهش صحبت نکنیم فقط می‌دانم که در اینجا فکر نمی‌کنم به آنها برسم و این واقعا غم انگیز است که آدم در کشور خودش نتواند به آرزوهایش برسد یا زمانی بخواهد برسد که خیلی دیر است.

*** به خاطر جایگاهتان و کاری که دارید دچار غرور هم می‌شوید؟**

****** ببینید کار ما اصلاً غرور بر نمی‌دارد چون شما که هر روز می‌روید پرواز با یک شرایط جدید مواجه می‌شوید حتی در یک روز اگر چهار تا پرواز هم انجام بدهید. پرواز بعد نسبت به پرواز قبلی با شرایط جدید مواجه می‌شوید و کار ما کاری است که هیچ وقت ته ندارد و شما نمی‌توانید بگویید که من به صدش رسیدم و دیگر هیچ کسی مثل من نیست! به خاطر همین غرور بر نمی‌دارد. اولین غرور در پرواز مساوی است با سانحه. شانس بیآوری این اتفاق برایت نیفتد. اتفاقاً هر چه پیشتر می‌روی پرواز آدم از غرورش دورتر می‌شود و چون برایت لذت بخش است آن که چندصد مسافر را با اربابه آهنی جا به جاکنی از این سر دنیا (به آن سر دنیا) داشتن غرور کاذب پایان کار است. خدا را شکر هیچ وقت دچار غرور نشدم انشاءالله در آینده هم نخواهم شد.

*** زمانی که در آسمان هستید به خدا نزدیکترید؟**

****** ببینید فرقی نمی‌کند شما کجا باشید به خدا نزدیکتر یا دورتر چون خدا جای خاصی ندارد ولی خب کلاً وقتی در آسمان فراوان بالا هستی و چون دستت به هیچ جا بند نیست و از بالا پایین را نگاه می‌کنی می‌بینی همه آن چیزهایی را که روی زمین آنقدر بزرگ است حالا کوچک می‌بینی خب طبیعتاً حس و حال دیگری پیدا می‌کنی. روی آسمان بهتر از زمین است چون با آدم‌ها هر چی کمتر سر و کله بزنی بهتر است.

*** چه چیزی شما را خوشحال می‌کند؟**

****** این که پیشتر قدرمان را بدانند و حق و حقوق مان را به موقع بدهند و برای خلبانان جوان ارزش قایل باشند.

*** فکر می‌کنید ۱۰ سال دیگر در چه جایگاهی قرار دارید؟**

****** یا معلم خلبانی می‌شوم یا در پست مدیریت پروازی مشغول به کار می‌شوم.

*** زمانی که می‌خواهید پرواز بکنید چه دعایی می‌کنید؟**

****** بسم‌الله الرحمن الرحیم می‌گویم و آیت‌الکرسی می‌خوانم و بعد می‌گویم خدا یا به امید تو و خدایا شکرت.

*** پیام برای جوانان؟**

****** در انتخاب شغل‌شان برای آینده خیلی دقت بکنند و اگر تصمیم گرفتند دنبال کاری بروند فعل خواستن را صرف بکنند حتماً به آن می‌رسند ولی همیشه دنبال چیزی بروند که دلشان به آنها می‌گوید.

*** پایان گفتگو؟**

****** این جمله‌ای را که می‌خواهم بگویم برایم خیلی ارزشمند است حتماً چاپش بکنید.

اومدیم دریا بشیم تالابمون کردند.

محمد صالح میرزایی یکی از خلبانان جوان موفق و بی‌ادعای کشورمان می‌باشد که با وجود مشکلات فراوان همچنان به کارش ادامه می‌دهد و تلاش می‌کند که کارش را به بهترین نحو انجام بدهد. گفتگوی ما را با این خلبان جوان بخوانید.

*** کاپیتان محمد صالح میرزایی متولد ۲۴ مرداد ماه و... بقیه را خودتان بگویید.**

****** سال تولدم ۱۳۶۱ خمین ولی از سن ۱۶ سالگی همراه با خانواده کوچ کردیم و به تهران آمدیم در ۱۹ سالگی وارد مجموعه هواپیمایی شدم با هدف به این که خلبانی بخوانم به مرور طی چندین سال پیش رفتم که دوره‌های مختلفی را پشت سر گذاشتم تا به الان.

*** چطور شد که این رشته را انتخاب کردید؟**

****** خب از کودکی به این رشته علاقه‌مند بودم و همیشه هدفم این بود که بزرگ شدم، خلبان شوم، البته دوست داشتم خلبان نظامی شوم ولی وقتی بزرگتر شدم با یکسری شرایط آشنا شدم و باعث شد ترجیح بدهم خلبان نظامی نشوم بلکه خلبان مسافربری شوم.

*** مشکلات زیادی در این حرفه وجود دارد این مسأله باعث نشده شما از انتخابتان پشیمان شوید؟**

****** خب ببینید از این که این هدف و حرفه را انتخاب کردم پشیمان نیستم ولی گاهی وقتها می‌گویم کاش در کشور خودم خلبان نمی‌شدم ترجیح می‌دادم در جای دیگر دنیا هزینه کنم و این درس را بخوانم و در نقطه دیگر دنیا مشغول به این کار شوم چون در اینجا آنهایی که دست‌اندرکار هستند مشکلاتی برای ما بوجود می‌آورند و شرایط را برای ما خیلی سخت و طاقت‌فرسا می‌کنند و این برای ما آزار دهنده است.

*** از سختی‌های کارتان برای ما بگویید؟**

****** خب یکی از سختی‌های آن این است که جانتان کف دستتان است. هیچ کس زمین سفت را رها نمی‌کند برود در آسمان کار بکند. مشکل دیگر وجود تایم‌های نامنظم در کار ماست. معلوم نیست که چه زمانی هستیم و کی نیستیم؛ حتی تعطیلی نداریم، عید نداریم، شب و روز نداریم و جسم‌مان هم هر روز تحت فشار، استرس و آسیب‌های خاص خودش است. بخشی از مشکلات هم وجود مدیران نالایق است مدیرانی که از این صنعت و علم که یکی از بالاترین شغل‌های دنیاست چیزی نمی‌دانند و با رابطه بازی مدیر می‌شوند و تصمیم‌های نادرست می‌گیرند که به این سیستم هواپیمایی ضربه می‌زنند. همین طور خلبانان به خاطر درآمد و حقوق خیلی کم، در زندگی خصوصی‌شان دچار مشکل می‌شوند.

*** خب این مشکلات باعث این نمی‌شود که تمرکز شما هنگام پرواز به هم بریزد و دچار مشکل شوید؟**

****** خب نمی‌شود گفت که نمی‌شود ولی چون دو تا خلبان هستند موقع پرواز اینها همدیگر را ساپورت می‌کنند و معمولاً این اتفاق خیلی کم می‌افتد که دچار مشکل شویم.

*** هواپیماهایی که دچار سانحه می‌شوند آیا مقصر خلبانان آن هستند؟**

****** هیچ وقت فکر نکنید که اگر یک هواپیما سقوط می‌کند خلبانش مقصر بوده. پشت این